

Dommen fuldstændig har renset sig for de fremsatte Beskyldninger. Nej, det er netop det, han ikke har, thi der foreligger en Række Vidneforklaringer om bestemte Forhold, hvilke jeg har tilladt mig at fremlægge her; det var disse Vidneforklaringer, jeg lod følge som Bilag med mit Andragende, og det var de deri omtalte Forhold, jeg ønskede skulde være Basis for den højtærede Ministers yderligere Undersøgelser. For mig staar det saaledes, at naar disse Oplysninger ere bragte til Veje vidnefast, foreligger dér saa meget i denne Sag, at jeg anser det for at være bevist, at den vedkommende Premierløjtnant har begaaet Overgreb mod Soldaterne. Den højtærede Minister siger, at naar man ikke klager til Ministeren, men gaar den Vej at skrive offentlig i Bladene og derefter faar en Injuriesag, maa man finde sig i at faa den Dom, som falder, men den højtærede Minister ved dog meget godt, at Soldater kunne ikke saadan gaa hen og klage til Ministeren. De have at klage til deres nærmeste foresatte og at meddele til den Befalingsmand, der har forulempet dem; at der er indgivet en saadan Klage. Den højtærede Minister ved ogsaa meget godt, hvilke Vanskeligheder Soldaterne have ved at fremskikke med saadanne Klager. Nej, Forholdet er her af lignende Art som det, der var fremme her i Tinget for nogle Aar siden med Hensyn til Oberstløjtnant Sønderøxe i Viborg, hvor andre maatte tage sig af Sagen, Soldaterne kunde ikke selv gøre det. Der er den store Lighed mellem denne Sag og den, der den Gang var fremme her i Tinget, at der ogsaa den Gang var Tale om en Række Eksempler paa raa Tiltale og raa Opførsel mod Soldaterne. Der er ganske vist ikke Klager derover, men derfor er det ikke sikkert, at der ikke har foreligget saadanne Tilfælde; men Overanstrengelse, Stroppeture, Benyttelse af Øvelser som Straffemiddel overfor Soldaterne foreligge her vidnefast paa lignende Maade som den Gang. Da indrømmede Højres Krigsminister, at de Sigtelser, som være komne frem, være alvorlige, og mente, at det var noget, han burde tage sig af. Jeg har ikke fulgt med og ved ikke, hvad der senere er kommet ud deraf, men den daværende Ministers Holdning var en ganske anden end den nuværende Forsvarsministers, der skyder Sagen fra sig. Der er en Forskel paa den Gang og nu, som efter min Mening gaar til den gale Side. Det var ikke det Systemskifte, vi skulde have: at bestyrke Officererne i hensynsløs Fremgangsmaade

mod Soldaterne. Vi skulle vøgte os for at beskytte Officererne i den Henseende. Naar noget saadant kan paavises, da burde Ministeren følge den Vej, Demokratiet altid har fulgt tidligere; at paatale Overgrebene og sørge for at faa Soldaternes overordnede til at opføre sig forsvarligt mod Soldaterne. Jeg er altsaa ikke tilfreds med den højtærede Ministers Svar, men fastholder bestandig mit Krav paa, at denne Sag burde være undersøgt fra den højtærede Ministers Side, og at den paagældende Officer burde have været dragen til Ansvar, idet jeg har sammenholdt Vidneforklaringerne med Reglementerne, og det forekommer mig, at det ganske tydeligt deraf fremgaar, at der ikke alene er sket inhuman Behandling af Soldaterne, men ogsaa Overtrædelse af Reglementerne, hvorfor Officeren burde være dragen til Ansvar.

Mortensen: Først en Tak til den højtærede Minister for offentlige Arbejder for hans Løfte om at tage Spørgsmaalet om Strømmen Holdeplads under velvillig Overvejelse. Jeg tør da haabe, at det vil føre til den eneste rimelige og ønskelige Løsning af Spørgsmaalet. Derimod maa jeg beklage den højtærede Ministers Stilling til Spørgsmaalet Rasmus Hvid og Lukningen af den private Overkørsel Nr. 334. Jeg er tillige en Del forundret over det Svar, jeg fik. Ministeren sagde, at han kendte godt Rasmus Hvid og havde faaet en hel Masse Klager fra ham. Jeg sagde selv forleden, at der har været brevvekslet mellem Rasmus Hvid og Jernbaneautoriteterne siden Marts Maaned i Aar om Lukningen af dette Led. Det ved jeg, der har været, og jeg ved, at det ikke har ført til noget. Han skrev tilsidst til Ministeren selv, men da han ikke fik Svar fra Ministeren, henvendte han sig til mig, som har forelagt Sagen for Banebestyrelsen i 3die Kreds og nu fremdraget den her. Om der har foreligget andre Klager fra Rasmus Hvid til Ministeren, ved jeg ikke, men hvad dette Spørgsmaal angaar, synes jeg, at der ikke er meget andet for Manden at gøre end at blive ved at klage. Naar hans Klage ikke frugter paa et Sted, maa han henvende sig et andet Sted. Jeg undrer mig over, at Ministeren siger, at han har saa mange Klager liggende fra den Mand. Derom ved jeg intet, men han maa jo blive ved at klage over dette Forhold, indtil det bliver rettet fra Statsbanernes Side. Den højtærede Minister siger det samme som Banebestyrelsen fra